

"הַשְּׂכִינָה" לְעוֹלָם אִין הַשְּׂכִינָה
זֶה מְכַוֵּן מִעֲרָבִי!
(מִדְרָשׁ רַבָּה שְׁמוֹת ב, ב)

וְהַכּוֹתֵל

ב"ה, גליון י"ד, שנה ב'
חשוון תשנ"ב לפ"ק

פִּילִי (כּוֹתֵל) מִעֲרָבָא גָזְרוּ מִן שִׁמְעָא דְלֵא יַחֲרִיב לְעוֹלָם לְמָה שְׂשִׁכְנָה בְּמִעֲרָב.
(מִדְרָשׁ רַבָּה אִיכָר א, ל"א)

הַכּוֹתֵל הָיוּ בָאִים בְּכָל
יוֹם אֶצֶל כּוֹתֵל הַמְּעַרְבִי,
וְהָיוּ מַתְעַטְפִּים בְּעֵפֶר וְצוּעֵקִים
וּמַתְפַּלְלִים וְצוּעֵקִים וּמַתְפַּלְלִים
בְּשֵׁם הַמְּפֹרֵשׁ שֶׁל י"ד אֲוֹתִיּוֹת,
עַד שֶׁיֵּצֵא בַת קוֹל מִתּוֹךְ הָאוֹלָם
וְזוֹזָה עַל־הֵם רוֹזֵז הַקּוֹדֵשׁ...

מלמד שהיו הכהנים בכל יום באים
בבית המקדש אצל כותל מערבי, והיו
מתעטפים בעפר וצועקים ומתפללים
בשם המפורש של י"ד אותיות, עד
שיצא בת קול מתוך האולם ונחה עליהם
רוח הקודש, ונחכמו בכל זו הידיעה
שהיתה נסתר מהם, באותה שעה שמחו
שמחה גדולה וברכו השם ב"ה.

ובאו עד הגשר הקבוע על נהר חדקל, ונהר חדקל היה
רחוק מעיר בבל אלפיים אמה בקצת אותו [העיר?] היו
דרים שם חכמי בבל, והגשר היה מפסיק ביניהן ובין
דרי העיר, ו[כ]שבאו הכהנים על אותו הגשר נחה על
יחזאל רוח הקודש, והתחיל לסדר בתוך הגשר פירוש
ידיעות המרכבה, ונכתב הכל מפיו פעמים מרכבה
ראשונה ופעמים מרכבה שניה, ועל עניין שהגשר ההוא

נחה עליו רוח הקדש התחכם מיד לומר ואני בתוך
הגולה על נהר כב"ר הוא חדקל, כב"ר הוא רומז לשון
נרכב, ומשמע טוב הרגש כח השפל מתלבש בו היה
נובע עצם המורכבים הנמצאים בכח ההשגות המחשבה
החלוקים זה מזה במניהם במראיהם ובדמיוניהם, ורבו
דרכיהן היוצאים מפליאות האחדות המסתתר והמגולה
בעומק העילוי עד תכלית מציאות החקר שאין למעלה
ממנו, כח הקיום מאויר מופלא והוא (מקוש) [מהות?]
של כל עיקרי הטבע נשרשים בו, וחוזרים ללכת ולשוב
אל אחדותו, וזה הענין כבר:

(ליקוטים מקבלת הגאונים – סוד ידיעת המציאות מקבלת הגאונים)

